

2 Αυγούστου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΚΗΣ ΖΑΠΙΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 728/88).

Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Προπαρασκευαστική πράξη — Δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά είναι μέρος μιας σύνθετης διοικητικής ενέργειας και δεν μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς.

- 5 *Αίτηση ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Χαρακτηριστικά — Ενεστώς — Για να έχει νόμιμο δικαίωμα να καταχωρήσει προσφυγή δύναμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ο αιτητής πρέπει να αποδείξει ότι έχει θιγεί άμεσα το έννομο του συμφέρον από τη λήψη της διοικητικής απόφασης, με την πρόκληση σ' αυτόν οποιασδήποτε ζημιάς — Η αναστολή από την Ε.Δ.Υ. της διαδικασίας για πλήρωση θέσης Επάρχου, λόγω αλλαγής του σχεδίου υπηρεσίας, δεν παραβίασε κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή, ο οποίος ως εκ τούτου δεν είχε το απαιτούμενο ενεστώς έννομο συμφέρον να την προσβάλει.*
- 10
- 15 *Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Διορισμοί/Προαγωγές σε θέσεις του δημοσίου — Αρμοδιότητα — Σύνταγμα, Άρθρο 125 και ο Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 33/67) — Εφαρμοστέες αρχές.*

20 *Ο Υπουργός Εσωτερικών ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. να προχωρήσει στην έναρξη της διαδικασίας για την πλήρωση κενής θέσης Επάρχου. Ενώ η διαδικασία βρισκόταν σε εξέλιξη ο Υπουργός Εσωτερικών ζήτησε αναστολή της διαδικασίας με τη δικαιολογία ότι τα σχέδια υπηρεσίας τροποποιήθηκαν.*

25 *Ο αιτητής ο οποίος ήταν υποψήφιος για διορισμό στην επίδικη*

θέση, καταχώρησε την παρούσα προσφυγή επιδιώκοντας την ακύρωση της απόφασης της Ε.Δ.Υ. για αναστολή πλήρωσης της θέσης.

Λόγοι ακυρώσεως:

5

Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. είναι αντίθετη προς το Άρθρο 125 του Συντάγματος και τα Άρθρα 5 και 17 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, (Ν. 33/67). Επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά υπέρβαση εξουσίας και είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέκτηκε τις προδικαστικές ενστάσεις που ηγέρθησαν από τους καθ' ων η αίτηση ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή και επίσης ότι ο αιτητής δεν έχει ενεστώως, έννομο συμφέρον να την προσβάλει, εφαρμόζοντας τις αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

15

Αναφορικά με την ουσία της προσφυγής, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι:

Η δημιουργία νέων θέσεων στη Δημόσια Υπηρεσία δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ε.Δ.Υ., αλλά επαφίεται στην εκτελεστική εξουσία. Σύμφωνα με το Νόμο 33/67, τα καθήκοντα της Ε.Δ.Υ. περιορίζονται σε θέματα που αφορούν δημοσίους υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων είναι οι διορισμοί και οι προαγωγές, σε θέσεις που έχουν ήδη εγκριθεί από την εκτελεστική εξουσία.

20

25

Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να αναστείλει τη σχετική διαδικασία, μετά την πρόταση της αρμόδιας Αρχής προς την Ε.Δ.Υ. να μην προχωρήσει στην πλήρωση της θέσης, είναι ορθή και δεν είναι αντίθετη με τις διατάξεις του Αρθρου 17 του Νόμου και του Αρθρου 125 του Συντάγματος.

30

Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η επιστολή του Προέδρου της Ε.Δ.Υ. προς τον Υπουργό Εσωτερικών, προκατέλαβε την απόφαση της Ε.Δ.Υ. δεν έχει τεκμηριωθεί, όπως δεν έχει τεκμηριωθεί και ο ισχυρισμός για πλάνη περί τα πράγματα.

35

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40

Zachariades v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 1193,

Georghiou v. Electricity Authority of Cyprus and Another (1965) 3 C.L.R. 177,

Papanicolaou v. Republic and Others (No. 1) (1968) 3 C.L.R. 225,

Parapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61,

5 *Papadopoulou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 332,*

Contopoulos v. Republic (1964) C.L.R. 347.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή εναντίον α) της απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών να αποσύρει την παράκληση προς την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας για πλήρωση υφισταμένων κενών θέσεων Επάρχου και β) της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να μην προχωρήσει στην πλήρωση των υφισταμένων κενών θέσεων Επάρχου, Επαρχιακή Διοίκηση.

15

Αιμ. Λεμονάρης, για τον Αιτητή.

20

N. Χαράλαμπος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή, ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες:

30

(Α) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση Αρ. 1 να αποσύρει την παράκληση προς τον καθ' ου η αίτηση Αρ. 2 για την πλήρωση υφιστάμενων κενών θέσεων Επάρχου είναι άκυρη και στερημένη παντός νομίμου αποτελέσματος, και

35

(Β) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Αρ. 2 να μην προχωρήσει με την πλήρωση υφιστάμενων κενών θέσεων Επάρχου, η οποία απόφαση του καθ' ου η αίτηση Αρ. 2 κοινοποιήθηκε και περιήλθε εις γνώσιν του αιτητού δι' επιστολής του καθ' ου η αίτηση Αρ. 2 ημερομηνίας 22/7/1988, είναι άκυρη και στερημένη παντός νομίμου αποτελέσματος.

40

Διαζευτικά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση Αρ. 2 να προχωρήσει με την πλήρωση υφιστάμενων κενών θέσεων Επάρχου, δεν έπρεπε να είχε γίνει.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, με επιστολή του ημερομηνίας 29/4/1988, ζήτησε την πλήρωση μιας κενής θέσης Επάρχου, Επαρχιακή Διοίκηση.

Επειδή σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας η θέση Επάρχου είναι 5
θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής, η Επιτροπή Δημόσιας
Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της στις 12/5/1988, αποφάσισε να δη-
μοσιευτεί η πιο πάνω θέση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημο-
κρατίας και να δοθεί προθεσμία 3 εβδομάδων για την υποβολή αι-
τήσεων από τους ενδιαφερόμενους. Αυτή η θέση δημοσιεύτηκε 10
στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία
20/5/1988, με τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων τις
11/6/1988. Σε ανταπόκριση στην πιο πάνω γνωστοποίηση, υπο-
βλήθηκαν συνολικά 15 αιτήσεις.

Ο Υπουργός Εσωτερικών, με επιστολή του με ημερομηνία 15
7/6/1988, ζήτησε να ανασταλεί η διαδικασία πλήρωσης της θέσης,
γιατί το Υπουργικό Συμβούλιο είχε αποφασίσει την τροποποίηση
του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης Επάρχου (Παράρτημα 4 στην έν-
σταση). Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με επι-
στολή του με ημερομηνία 11/6/1988 απάντησε στην πιο πάνω επι-
στολή του Υπουργού Εσωτερικών (Παράρτημα 5 στην ένσταση).

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, στη συνεδρίασή της στις 25
14/6/1988, αποφάσισε να ανασταλεί προσωρινά η διαδικασία
πλήρωσης της κενής θέσης Επάρχου, που είχε δημοσιευτεί. Ο
Πρόεδρος της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με επιστολή του
με ημερομηνία 16/6/1988, πληροφόρησε τον Υπουργό Εσωτερι-
κών σχετικά με την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, με νεώτε-
ρη επιστολή του με ημερομηνία 18/6/1988, απέσυρε την πρόταση
της αρμόδιας Αρχής για πλήρωση της κενής θέσης Επάρχου. 30

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, στη συνεδρίασή της στις 35
28/6/1988, αποφάσισε ότι ύστερα από την απόσυρση της πρότα-
σης της αρμόδιας Αρχής για πλήρωση της πιο πάνω θέσης, η
σχετική διαδικασία είχε τερατιστεί (Παράρτημα 9 στην ένστα-
ση). Το Γραφείο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με επι-
στολή του με ημερομηνία 11/7/1988, πληροφόρησε το Γενικό Δι-
ευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, σχετικά με την πιο πάνω
απόφαση της Επιτροπής (Παράρτημα 10 στην ένσταση). 40

Οι λόγοι στους οποίους στηρίζεται το αίτημα για ακύρωση

της επίδικης πράξεως, είναι οι εξής:

- 5 (1) Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να αναστείλει τη σχετική διαδικασία συνιστά υποταγή στα κελεύσματα της Διοίκησης και είναι αντίθετη με τις πρόνοιες του άρθρου 125 του Συντάγματος.
- 10 (2) Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να αναστείλει τη διαδικασία πλήρωσης της σχετικής θέσης, αποτελεί άρνηση καθήκοντος και αντιβαίνει με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου Αρ. 33/67.
- 15 (3) Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να αναστείλει τη διαδικασία πλήρωσης της σχετικής θέσης και αφού άρχισε η διαδικασία πλήρωσης της θέσης, είναι αυθαίρετη και αντίθετη με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Νόμου 33/67.
- 20 (4) Η απόφαση για την αναστολή της διαδικασίας πλήρωσης της θέσης λήφθηκε από τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. και συνιστά υπέρβαση εξουσίας και καθιστά ακυρώσιμη την μετ' έπειτα απόφαση της Ε.Δ.Υ..
- 25 (5) Η Ε.Δ.Υ. ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα, ότι τα σχέδια υπηρεσίας είχαν τροποποιηθεί ενώ στην πραγματικότητα στις 2/6/1988 τα σχέδια υπηρεσίας δεν είχαν τροποποιηθεί.

Θα εξετάσω πρώτα τις προδικαστικές ενστάσεις που ήγειρε ο ευπαίδευτος δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση.

- 30 Αναφορικά με τη θεραπεία (Α), ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε ότι δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά πράξη που είναι προπαρασκευαστική της απόφασης της Ε.Δ.Υ. να μην πληρώσει τη θέση. Η απόφαση της αρμόδιας Αρχής, ο δικηγόρος υποστήριξε, είναι μέρος μιας σύνθετης διοικητικής ενέργειας και δεν μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς.
- 35 Προσβάλλεται μόνο η τελική πράξη.

- 40 Σχετικά με τη θεραπεία (Β), ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε ότι ο αιτητής δεν έχει ενεστώως έννομο συμφέρον να προσβάλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση 2 να μην πληρώσουν τη θέση Επάρχου που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 20/5/1988. Υποστήριξε δε, ότι ο αιτητής δεν έχει ενεστώως έννομο συμφέρον, διότι δεν έχει υποστεί οποιαδήποτε ζημιά από την πράξη. Η υπό κρίση υπόθεση, διαφέρει ουσιωδώς από τις αποφάσεις στις υποθέσεις *Ζαχαριάδης v. Δημοκρατίας* (1984) 3

Α.Α.Δ. 1193 και *Τατιανός Γεωργίου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1965) 3 Α.Α.Δ. 177, όπου αποφασίστηκε ότι η απόσυρση της πρότασης της Αρμόδιας Αρχής, στην πρώτη υπόθεση και η κατάργηση της θέσης, στη δεύτερη υπόθεση, αποφασίστηκαν για να ματαιωθεί η προαγωγή ή ο διορισμός των αιτητών οι οποίοι είχαν ήδη επιλεγεί για τη θέση από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

5

Συμφωνώ με τη θέση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι, όσον αφορά τη θεραπεία (Α) δεν προσβάλλεται εκτελεστική διοικητική πράξη αλλά πράξη που είναι προπαρασκευαστική της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να μην πληρώσει τη θέση. Η απόφαση της αρμόδιας Αρχής είναι μέρος μιας σύνθετης διοικητικής ενέργειας και δεν μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς. Προσβάλλεται μόνο η τελική πράξη. (Βλ. *Παπανικολάου (Αρ. 1) ν. Δημοκρατίας* (1968) 3 Α.Α.Δ. 225 και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) σελίδα 244).

10

15

Επίσης, συμφωνώ με τη θέση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι ο αιτητής δεν έχει ενεστώως έννομο συμφέρο να προσβάλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να μην πληρώσουν τη θέση Επάρχου, διότι δεν έχει υποστεί οποιαδήποτε ζημιά από την πράξη. Ο αιτητής δεν έχει πάθει οποιαδήποτε ζημιά από την πράξη, γιατί δεν είναι βέβαιο ότι αν δεν ελάμβανε χώρα η προσβαλλόμενη απόφαση και αν επληρούτο η θέση, θα προηγείτο σε αυτήν, αυτός. (Βλ. Τσάτσος, Η Αίτησις Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, έκδοση 3η σελίδα 49 και *Παπαπέτρου ν. Δημοκρατίας*, 2 Α.Α.Σ.Δ. 115.)

20

25

Η υπό κρίση υπόθεση διαφέρει ουσιωδώς από τις αποφάσεις *Ζαχαριάδη και Γεωργίου* (ανωτέρω), γιατί στις περιπτώσεις εκείνες οι αιτητές είχαν ήδη επιλεγεί για τη θέση από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. (Βλ. τη Γαλλική απόφαση (Syndicat National Autonome du cadre de l' administration generale des colonies), που αναφέρεται στην υπόθεση *Ζαχαριάδη* (ανωτέρω) στη σελίδα 1231).

30

35

Εξάλλου, με την απόφαση για αλλαγή του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης Επάρχου, που ήταν ο λόγος για την απόσυρση της πρότασης, δεν παραβιάστηκε οποιοδήποτε κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή (Βλ. *Παπαδοπούλου ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 332).

40

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Θα προχωρήσω όμως στην εξέταση της ουσίας της προσφυγής εάν κριθεί ότι έσφαλα επί των προδικαστικών ενστάσεων.

Ο πρώτος και δεύτερος νομικός λόγος είναι ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να αναστείλει τη σχετική διαδικασία, είναι αντίθετη με τις πρόνοιες του άρθρου 125 του Συντάγματος και του άρθρου 5 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου Αρ. 33/67. Η θέση του αιτητή, όπως επεξηγήθηκε από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του, είναι ότι το άρθρο 125 του Συντάγματος, διαλαμβάνει ότι η αποκλειστική διαδικασία και αρμοδιότητα πλήρωσης κενών θέσεων στη Δημόσια Υπηρεσία, ανήκει στην Ε.Δ.Υ., η οποία σύμφωνα με το Σύνταγμα είναι εντελώς ανεξάρτητο σώμα. Τούτο σημαίνει ότι καμιά ανάμιξη στο έργο της Ε.Δ.Υ. από μέρους της Διοίκησης δεν είναι επιτρεπτή. Στην προκειμένη περίπτωση, η Διοίκηση διαπίστωσε την ανάγκη να πληρωθεί η υπάρχουσα κενή θέση Επάρχου και ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. να προχωρήσει στην έναρξη της διαδικασίας για την πλήρωση της κενής θέσης. Η Ε.Δ.Υ. έθεσε σε κίνηση τη σχετική διαδικασία και ενώ η διαδικασία αυτή βρισκόταν σε εξέλιξη, η Διοίκηση, μέσω του Υπουργού Εσωτερικών, ζήτησε αναστολή της διαδικασίας με τη δικαιολογία ότι τα σχέδια υπηρεσίας της συγκεκριμένης θέσης τροποποιήθηκαν στο μεταξύ. Ο δικηγόρος του αιτητή, υποστήριξε ότι το Σύνταγμα και ο Νόμος καθώς και οι αρχές της χρηστής διοίκησης, δεν παρέχουν δικαίωμα στη Διοίκηση να ζητήσει από την Ε.Δ.Υ. αναστολή ήδη αρχάμενης διαδικασίας πλήρωσης κενών θέσεων. Συνεπώς, η από μέρους της Διοίκησης παράκληση προς την Ε.Δ.Υ. να αναστείλει τη διαδικασία πλήρωσης της θέσης, αποτελεί ανάμιξη και επέμβαση στο έργο της Ε.Δ.Υ. Η από μέρους της Ε.Δ.Υ. αποδοχή της τοιαύτης παράκλησης της Διοίκησης, αποτελεί υποταγή στις επιθυμίες της Διοίκησης και αντιστρατεύεται την αρχή της ανεξαρτησίας της Ε.Δ.Υ. η οποία κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα. Διαζευτικά, τέτοια αποδοχή αποτελεί παράλειψη οφειλομένης ενέργειας και επιβαλλομένου από το Σύνταγμα και το Νόμο καθήκοντος.

Η θέση του αιτητή επί των ανωτέρω σημείων δεν ευσταθεί. Το Ανώτατο Δικαστήριο αναφέρθηκε για τα καθήκοντα και τις εξουσίες της Ε.Δ.Υ. σχετικά με το άρθρο 105 του Συντάγματος στην υπόθεση **Ζαχαριάδη ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω), όπου υιοθετήθηκαν οι αποφάσεις **Παπαπέτρου ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω) και **Κοντόπουλος ν. Δημοκρατίας** (1964) Α.Α.Δ. 347 στις σελίδες 351-352. Το Δικαστήριο στις σελίδες 1220-1221 αναφέρει τα εξής:

"The **Papapetrou** case was cited with approval in the case of **Contopoulos and the Republic**, 1964 C.L.R. 347, where at pp. 351, 352, Triantafyllides, J., as he then was, had this to say:

'In the opinion of the Court the duties of the Public Service

Commission under Article 125 are limited to matters concerning the officers and not the offices involved. (Vide *Papapetrou v. The Republic*, 2 R.S.C.C. p. 61 at p. 66). It is not for the Public Service Commission, therefore to decide when a vacancy is to be filled by way of promotion as this matter lies within the competence of the Executive Branch of the Government. It is only when such a vacancy is to be filled that the Commission has exclusive competence to decide on who is to be promoted or appointed to the post in question.'

5

In 1967, the Public Service law (law 33/67) was enacted providing for the functioning of the Public Service Commission, its powers and the mode they were to be exercised including, inter alia, the appointment, promotion, emplacement, transfer, secondment, retirement, etc. of public officers and also disciplinary proceedings over them (see s. 5 and ss. 73-85 of law 33/67), powers emanating from Article 125.1 of the Constitution.

10

15

It is clear from the above that when the filling of a vacancy by way of promotion has been approved by the Executive Branch of the Government within the competence of which such matter lies and the Public Service Commission is informed accordingly then exclusive competence to decide on who is to be promoted or appointed to the post in question lies with the Public Service Commission. As to when the competence of the Public Service Commission begins s. 17 of the law provides as follows:

20

25

'The Commission shall not proceed to fill any vacancy in any public office or to retire, before the age of retirement, or to take disciplinary action against any public officer except upon the receipt of a written proposal to that effect from the appropriate authority concerned.'

30

Επίσης, δεν ευσταθεί ο υπ' αριθμό 3 νομικός λόγος, ότι το άρθρο 17 του Νόμου 33/67 δεν περιέχει πρόνοια αναστολής αξιωματικής διαδικασίας πλήρωσης κενής θέσης μετά τη λήψη της σχετικής πρότασης.

35

Στην προκειμένη περίπτωση, είμαι της γνώμης ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να αναστείλει τη σχετική διαδικασία μετά την πρόταση της αρμόδιας Αρχής προς την Ε.Δ.Υ. να μην προχωρήσει στην πλήρωση της θέσης, είναι ορθή και δεν είναι αντίθετη με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Νόμου.

40

Δεν μπορώ να συμφωνήσω με τη θέση του αιτητή ότι η αναστολή της διαδικασίας πλήρωσης της θέσης λήφθηκε από τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. Στην προκειμένη περίπτωση, η αναστολή της διαδικασίας της πλήρωσης της θέσης, λήφθηκε από την Ε.Δ.Υ. (Βλ. Παράρτημα 6 στην ένσταση που είναι απόσπασμα από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 14/6/1988). Στο πιο πάνω απόσπασμα, αναφέρεται το εξής: "Η Ε.Δ.Υ., αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω, αποφάσισε να αναστείλει προσωρινά τη διαδικασία πλήρωσης της πιο πάνω θέσης". Είναι δε ανυπόστατος ο ισχυρισμός ότι στην προκειμένη περίπτωση η επιστολή του Προέδρου της Ε.Δ.Υ. προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με ημερομηνία 11/6/1988, προκατέλαβε τη σχετική απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.

Ο πέμπτος νομικός λόγος του αιτητή, ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα, βασίζεται στο γεγονός ότι ο Υπουργός Εσωτερικών, με την επιστολή του ημερομηνίας 7/6/1988, λανθασμένα ανέφερε ότι τα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση Επάρχου είχαν τροποποιηθεί με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 2/6/1988. Η πληροφορία, συνελπώς, που ο Υπουργός Εσωτερικών έδωσε στον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. ότι τα σχέδια της θέσης τροποποιήθηκαν στο μεταξύ, πάνω στην οποία η Ε.Δ.Υ. βάσισε την απόφασή της, αποδεικνύεται εντελώς λανθασμένη.

Δε συμφωνώ με τη θέση του αιτητή ότι ο Υπουργός Εσωτερικών, με την επιστολή του ημερομηνίας 7/6/1988, ανέφερε ότι τα σχέδια υπηρεσίας τροποποιήθηκαν στο μεταξύ, πάνω στην οποία η Ε.Δ.Υ. βάσισε την απόφασή της. Ο Υπουργός Εσωτερικών με την επιστολή του προς την Ε.Δ.Υ., με ημερομηνία 7/6/1988, αναφέρει ότι το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε την τροποποίηση του σχεδίου υπηρεσίας για τη θέση Επάρχου, που σημαίνει ότι το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε να τροποποιήσει το σχέδιο υπηρεσίας για τη θέση Επάρχου και όχι ότι τα σχέδια υπηρεσίας τροποποιήθηκαν, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής. Συνελπώς, δεν υπήρξε καμιά πλάνη περί τα πράγματα αναφορικά με την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να αναστείλει τη διαδικασία της πλήρωσης της κενής θέσης.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.